

**УТВРЂУЈЕ СЕ** да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- оптужени Пане Булат и његов бранилац, адвокат Предраг Марић,
- оптужени Раде Вранешевих и његов бранилац, адвокат Звонко Радованових.

Приступили су сведоци:

- Станко Соколовић и
- Никола Малобабић.

Суд доноси

## **РЕШЕЊЕ**

**Да се главни претрес ОДРЖИ.**

**Претрес је ЈАВАН.**

**Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 9 часова и 58 минута.**

**НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА**

**САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА**

**СВЕДОК СТАНКО СОКОЛОВИЋ**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Соколовићу. Име оца?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Милана, по занимању сте?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: 15.01.1950. године, Перна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1950. године, место?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Перна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перна, са пребивалиштем у?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Топуско, Бановина 22.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топуском, Бановина 22, Република Хрватска. Да ли сте у неком сродству или у завади са овде оптуженима Пенетом Булатом и Радетом Вранешевићем?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не.

*Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ, од оца Милана, по занимању возач, рођен дана 15.01.1950. године у месту Перна, са пребивалиштем у месту Топуско, Бановина 22, Република Хрватска, са оптуженима несродан, није у сродству, није у завади.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Соколовићу, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а пре него што кренете да дајете свој исказ, прочитаћете текст заклетве испред Вас ту на пулту том.

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

*Упозорен, опоменут, а након полагања заклетве, наводи:*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води кривични поступак против оптужених Панета Булата и Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је убиство цивила хрватске националности у месту Бански Ковачевац у марту месецу 1992. године. Испричаћете суду све што је Вама у вези тога познато, на којој сте се Ви тада функцији налазили, на ком положају, којој војсци, све што знате о овом догађају. Изволите.

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не знам како да почнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не знам како да почнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почните, којој војсци сте припадали, шта сте Ви били?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Ја сам био у другом батаљону, оперативац. Бавио сам се са тим пословима како да Вам кажем, устројство јединице и обилазак и. А од овога што се догодило, не знам ништа, зато што сам тада у том периоду био слободан, био сам одсутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био командант?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Био Паић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седиште Ваше где је било?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Становања или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, седиште другог батаљона?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: У Ласињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали Панета Булата?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радета Вранешевића јесте знали?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, јесам, али мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви чули да се овај догађај десио?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Чуо јесам, али незванично оно, када сам се вратио са слободних дана, овај, чуо сам да се прича да се нешто догодило, а шта, мислим, ништа поближе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то чули, шта се то догодило?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, да је настрадао тај народ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како настрадао?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то подручје Бански Ковачевац било у зони одговорности батаљона другог?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били заменик Драгана Паића?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, оперативац, оперативац, више обука војске и како да Вам кажем, обука, шетња између војника, долазак, одлазак, овај на слободно време, повратак назад, да ли дођу, да ли не дођу, да ли, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте Ви то чули да је страдао тај народ, како кажете?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Тада када сам се вратио са слободних дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Нисам од никога директно, него сам чуо, прича се да се догодило нешто што, ето, што се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде један сведок који је саслушан, Станко Чича, да ли знате њега?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тамо?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Он је био полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Пане Булат?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок Станко Чича је, када је саслушан у Жупанијском суду у Карловцу, помињао да те ноћи када се десио тај догађај, да је он био у Црној Драги због убиства двоје људи, Ивана Бритвец и његове мајке и да сте му Ви јавили да иде у Бански Ковачевац због овог догађаја?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Ја нисам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви тога не сећате?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Нисам ја јавио, нисам, јер нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви Станко Соколовић, звани Ћане?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате тај надимак?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је помињао Вас, да сте га Ви упутили у Бански Ковачевац да оде да види шта се то тамо десило. Да ли сте Ви то заборавили или?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Ма, нисам, нисам, јер нисам био ту, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је команда батаљона, десило се на подручју које Ви контролишете и Ви сада као не знате ништа. Чули сте, да ли је послат неко тамо да извиди шта се то десило?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Није, није, командант је написао извештај, послао у вишу јединицу и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то командант написао у извештају?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули бар нешто од овога? Да ли знате, колико је цивила тамо било у Банском Ковачевцу, колико је то људи?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Петоро или шесторо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули, колико је људи страдало?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сазнали, шта се то тамо десило, шта?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Говорим, то што сам сазнао, сазнао сам из прича, мислим, није ми званично нико, овај, хтео ништа рећи, него то догодило се, побијени су људи, и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ишао неко да разговара са војницима који су били на стражи?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Е то не знам, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ишао командант Паић тамо, шта се то десило?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су неки од ових људи, не неки сви, завршили у неком бунару, да су бачени у бунар?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам нешто о томе, шта је то било, шта сте то чули за тај бунар?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, да су побијени и да су бачени у бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је даље било?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су вађени из тог бунара, да су премештани на неко друго место, посмртни остаци њихови?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе.

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је команда батаљона дала камион који је возио те лешеве из бунара?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је командант батаљона послао са Панетом Булатом човека који је из бунара вадио?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте чули?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имају ли чланови већа неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико је била далеко линија разграничења са хрватским снагама ту у односу на ово место, Ласињу?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Била је, била је једно два километра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Два километра? Да ли је било ту упада неке војске хрватске, ту, на ту територију?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Никада?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли Ви знате да су ти људи ту били, цивили?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Хрватске националности?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само тих шесторо старијих људи или још неки?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Само они.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само они?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Само они.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, какав је био задатак у односу на те људе?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Задатак је био, војска је хранила то и водила бригу, ови људи, Станко, рецимо, они су водили бригу, обилазили, зато што је то био и терен њихов пре рата. Они су знали људе поименично овај, мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јел био задатак да сачувају те људе?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Од кога?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, од команде батаљона.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, од кога да их чувају?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, мислим да се пази на њих, да им се не би случајно шта догодило тим људима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И добро сада, догодило се, убијени људи и, ко истражује то шта се догодило?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, то је команда проследила претпостављеном, тако да је Драган, командант.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Паић?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Паић направио извештај и послао у вишу команду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте причали са Паићем?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Докле сте дуго Ви били у јединици после тога ангажовани војно, Ви лично?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, знате како, ја сам у тој јединици био кратко, мислим негде од.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико уназад од догађаја и колико касније?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Пар месеци. Био сам кратко, зато што сам био одсутан, имао сам тешке проблеме са дететом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И где сте живели онда када сте били одсутни?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: У Топуском и овде у Београду, ћерка ми је била јако оболела од леукемије, која је умрла овај и онда сам је водао од доктора до доктора и годину и по дана сам био ту на ВМА.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када је то било?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Она је била на факултету, 1990. и 1991., то сви знају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико сте у јединици дуго били, након овог догађаја?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Био сам након догађаја, не знам тачно рећи колико сам био, али сам више био везан за дете, за болницу, овај, него тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте контактирали са Паићем?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта Вам он каже?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте га питали?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И шта он каже?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Послат извештај у вишу команду и то је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А како објашњавате, ево јуче је био сведок и многи сведоци кажу да су чули ко је то урадио. Јесте Ви чули ко је то урадио, да се прича, Ви лично?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Ја сам чуо из новина и на телевизији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када? Не, не, у то време?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Први пут када сам ишао негде, негде прошле године вамо, онда сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Питам Вас 1992. године, људи кажу тада се одмах, сутрадан почело причати, неки кажу после дан, неки кажу после пет, сви причају ко је то урадио. Јесте Ви то чули?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви нисте?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли Ви знате ове људе овде, оптужене?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви нисте ништа чули за њих?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да су ту били или нешто, у јединици?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нисте?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не,

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате, да ли се можете сада сетити, да ли имате неко сазнање, када тај догађај о коме овде судимо, се догодио?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, отприлике, 1992. године у другом месецу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У другом, трећем, првом, знате ли оријентационо?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, по Вама у другом месецу 1992. године?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Ја Вам се не сећам тачно када је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте Ви били до тог догађаја у јединици и у ком својству, на којој функцији у тој Вашој јединици?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: До тог догађаја сам био у тој истој јединици, само сам те дане био слободан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До тог догађаја сте у ком својству били у тој јединици?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Као оперативац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А после тог догађаја?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: После тог догађаја, кратко време сам још остао ту, па сам пребачен у другу јединицу, односно из разлога тих проблема фамилијарних, прешао сам у другу јединицу ближе Топуској.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То оперативац када кажете, шта то конкретније значи, изузев овога што сте објаснили суду, одласци, доласци?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Знате шта, контролишем између војске да ли је дошао на положај или није дошао, пријављује се то у команду, обука у датом моменту ако треба нешто са тим самохоткама, са нечим врши се обука и то је то и дежурство и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У документацији којом ми располажемо и која се налази у судским списима, пише да сте Ви у то време били заменик команданта батаљона и старешина непосредно задужен за морал у батаљону. То пише у овој документацији.

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не, не, то никада нисам био, никада..



ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте били одсутни, па сте се вратили у јединицу.

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да определите, временски пре овог несрећног догађаја, колико сте били одсутни, односно после овог догађаја, када сте се вратили?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Био сам четири, пет дана слободан, четири, пет дана и отишао кући и када сам се вратио, онда у међувремену се то догодило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, колико дана је прошло од тог догађаја када сте се вратили?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Два, три дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Два, три дана?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, два, три дана после догађаја Ви сте се вратили у јединицу?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада када сте се вратили у јединицу, да ли сте били у било каквом контакту са једним или другим оптуженим, са неким официрима безбедности; да ли сте издавали какво наређење, да ли Вас је неко нешто у вези са тим обавештавао?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Нисам никаква наређења, нити је ко обавештавао, то се све држало у тајности, нико није ни говорио о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега се то држало у тајности?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту тајно било, истражује се убиство неких људи. Зашто је то било у тајности?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, није било много приче ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занима ме, због чега се то тако тајило?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви имали неке информације да ти цивили који су остали, тих пет, шест који су нажалост страдали, да представљају неку потенцијалну опасност за безбедност ваших јединица тамо распоређених на терену, да одају податке да су у контакту са другом страном у сукобу?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не, па то су старији људи који су били остали и велим Вам, овај, били су на неки начин збринути, вођено рачуна, храњени, обилажени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како Ви то знате?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па знам зато што је командант батаљона изричито наредио да се води рачуна о њима, да се обилазе, да војска их храни да не буду без хране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то је оно што је командант наредио. А како Ви знате да је то тако и било? Јесте ли ишли на терен, јесте ли обилазили те људе, да ли сте добијали извештаје?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не, ја нисам ишао тамо на терен, то је било скроз на крају наших јединица. Нисам, зато што су биле структуре такве и људи одређени за то. Тај Станко Чича, рецимо, он је познавао њих, познавао, јер му је то био терен, овај, велим пре рата, знао их је поименично, обилазио свакодневно, са њима разговарао, водили бригу о њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално чули да је требало те ноћи када се десило то убиство, да ти људи буду исељавани, да је била организација на нивоу батаљона да се ти људи исељавају? Да ли сте то чули некада?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не, то нисам чуо, али је био разговор да се изместе они одатле, да се изместе, да им се омогући да се пребаце преко Купе преко или да се повуку у општину Вргин Мост, рецимо, да се збрину тамо или још једни људи су остали, у једном засеоку Ишеци, да се преместе к њима, да сви скупа на једном месту буду, о томе се радило. Е то су требале направити неке структуре из других места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је био тај разговор и када је био тај разговор?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: То је Драган водио разговор са структурама из општине, из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган Паић?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је ту, где је запело?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: То је разговор био који је стао, зашто није направљено и за када је то било договорено, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то општина Војнић требало то да?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не, не, Вргин Мост, Гвозд, садашњи Гвозд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо од Драгана Паића да је општина Војнић била надлежна за овај део Банског Ковачевца?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте поменули Станка Чичу. Да ли сте Ви када сте дошли, када сте се вратили, у вези овог догађаја, било коме од ових лица, Станку Чичи, Булату или било коме другом, издали какво наређење да се иде на лице места да се види шта се догодило?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не, не, јер нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви икада лично били на лицу места?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Након тог догађаја?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, браниоци, оптужени, изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Ћане, молио бих Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само преко суда, ја Вас молим, стално Вас упозоравам, преко суда нека иду питања. Председник већа може изузетно да Вам дозволи да директно постављате питања. А иначе, уобичајена процедура је да питања сведоку иду преко суда.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Замолио бих Вас да господина питате, други дан када је дошао ујутру од куће, значи други дан када је дошао од куће, да ли се сећа где ме је видео и шта сам радио у команди, баш у команди код команданта Паића, где је био Миша Тркуља, командант и ја и када је он дошао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули питање оптуженог?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Истина.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да помогнем, давно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да одговарате на питање.

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Истина је, само о чему се радило и шта су конкретно радили, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта истина је, да сте га затекли?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Да је био са Драганом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паић?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реците ми, јесте видели писаћу машину, да ли је Паић нешто говорио да напишем нешто, да ли сте чули када си био и сео си на његов кревет и причао си о својој кући и проблемима, када је Паић рекао, напиши све шта и како је било, случај Бански Ковачевац искључиво. И ти си онда њега питао шта је то било, он је мануо руком и рекао, «настави своје».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате овога што прича оптужени?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Машина је била, писано је, у праву је, али о чему, извештај су писали, али о чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли о Банском Ковачевцу, да ли је о томе писано?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не знам директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Соколовићу, људи побијени.

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, одакле толика амнезија у вези тог догађаја?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не знам, зато што год би човек упитао Драган је говорио, немаш са тим посла, овај, биће извештај написан, послан у вишу команду и ту се сва прича завршавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате ли се садржине тог извештаја који је отишао у вишу команду?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не, нити ми је било доступно да га прочитам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Могу ли даље да наставим? Тачно је ово све казао, није га читао, извештај, него је команданту сам предао тај, командант је након сат времена отишао у правцу, рекао је да иде. То је и он чуо, господин да иде у бригаду, значи у Стипан, где нам је била команда бригаде, а одатле да иде у штаб ТО Вргин Мост и да ће ићи и у корпус То је чуо и примио је на знање, јер му је то рекао Паић, како њему тако и мени. Да ли је то тачно што сам рекао господине Соколовићу?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Па, јесте.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли је тачно, исти тај дан негде око 2 сата послеподне, када је Чича Станко дошао са храном из Вргин Моста, у међувремену Вас је звао Јово, командир чете исте где се тај случај догодио, да треба неко доћи. Да ли се сећате да је био слат на лице месга да оде, а он је одбио то и рекао да неће без командантовог наређења? Да ли се сећате тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате то у сећању?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не, не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Била је и Душанка Маричић, начелник санитета тада присутна са нама?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не сећам се.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пре тога сам ја слат, ја сам одбио да идем на лице места. А то је исто и Ћане, Чича одбио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже човек да се не сећа.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли могу да помогнем, имају неке појединости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, Ви морате да знате да не можете да одговарате на сопствена питања.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да помогнем човеку да се сети. Да ли се сећаш, да је исти Ћане Чича када је дошао са храном из Вргин Моста од куће, да је рекао да је био са командантом у Вргин Мосту и да је питао да иде да се са њим доведе, а да је он рекао да не, да он иде и у корпус и да не зна хоће ли се исти дан вратити, вероватно да ће други дан доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате то у сећању?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Не сећам се директно, јер тај разговор је, није предамно вођен.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Ћане, то је било, то је Чича Станко говорио мени, теби и Душанки у команди, у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, сведок је одговорио да се не сећа. А Ви сада желите да на своје питање дате одговор.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Био је присутан, године чине своје.

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Чине, да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја прихватам да човек и много ствари из тог разлога, година заборави. Зато бих радо човека да подсетим, јер ја се свих ствари још увек добро сећам. Управо ради тога, госпођо председнице, ја не радим да наговорим човека, ја хоћу Вама помоћи да случај се реши. Да у корист Вас, а највише ради мене, ја ако сам крив, унапред ме казните боље него да овај суд оптерећујете са трошковима и са свим губљењем времена. Ја само хоћу једно, праведност да изађе на видело, ништа друго ја не тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још питања за овог сведока?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имам, имам, јер то знаде и господин, само тешко је то казати, он знаде и ко је то урадио и долазио Јово други дан, Јово командир чете и био је присутан и зна ко је то урадио, само то је тешко казати, јер то нико неће од њих да каже праву истину, а знају сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате и Ви?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знадем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто не кажете суду?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Ја сам рекао своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Ево га господин, госпођо, ја сам то већ рекао пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ево га и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, Ви у Вашој одбрани нисте рекли ко је то учинио?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нисам. Зашто? Јер он је остао, ја нисам директно видео да је он то урадио. То би био Божји грех да ја кажем на човека, да је неко нешто урадио, ја сам моју изјаву фино образложио и казао оно што сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сада показујете на оптуженог Радета Вранешевића?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сано мало сачекајте, слушајте моје питање и кажите, ево га господин. Шта то значи, ево га господин Раде Вранешевић?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Који је то урадио, који је то урадио, а на основу чега кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега Ви то кажете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Изјаве које сам до сада саслушао и да је он остао после мене где сам ја отишао, ја сам навео и Џакула избегава истину и Сава Малобабић избегава истину, који су потврдили да сам био са њима, они сви то знају, а Марко Мамула је најбоље казао у првој изјави у Карловцу што је и потврдио ко је починилац и рекао је шта је видео, а то је чуо и Џакула и покојни Кривокућа Ђуро. Нажалост, нико то неће да потврди. Зашто? А то је добро познато јер сам казао већ у претходним исказима због чега и прави разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је Ваш закључак да је оптужени Раде Вранешевић то урадио?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако немате више питања за овог сведока, да ли имате?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У вези овог дела немам више ништа да кажем, премда знаде он још пуно ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај човек зна, али неће да прича, то Ви мислите, тако сте рекли?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Сигурно да знаде, јер сви се боје себе, сви се боје себе, праве истине се сви боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али, ја се не бојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ту је сведок Станко Соколовић, чули сте примедбу оптуженог.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И хвала Вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и Ви знате ко је то урадио, али нећете пред судом да кажете?

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Знате шта, ја бих сигурно рекао, да Вам кажем и мени је јако жао што се уопште о томе расправља, жао ми је људи, из дна душе жао, а ово што Пане каже да ја знам, ја стварно не знам, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Соколовићу, потпуно је нелогично да чак нисте ни чули, ни чули нисте ко има везе са овим догађајем и ко је то учинио. То је нелогично и за суд је нелогично.

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Знате шта, они сви знају, рецимо, он конкретно зна у којој сам ја ситуацији био. Ја се ничега тога не сећам, ничега и тих разговора, то је Драган водио разговоре са њима је писао

извештаје, слао у вишу команду мимо било кога другог. Ево може Пане то потврдити, није, мислим.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања за сведока, другооптужени, да ли има питања за сведока? Можете, господине Соколовићу да идете.

Сведок СТАНКО СОКОЛОВИЋ: Хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само једно питање за оптуженог. Само ми је на крају остало нејасно, ко то штити Вранешевића, сви знају а сви причају да сте Ви. Значи, ко је тај ко њега штити и зашто и који је мотив да њега штите а Вас да подмећу, е то да ми објасните?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Знате ја ћу Вама казати ко га штити и то сам већ поновио и поновићу колико год хоћете пута. Његов брат минер, брат сада говорим, они кажу да нису родбина, али су браћа, а у изјави је Вранешевић споменуо да су родбина у својој изјави. Раде Малобабић, ако видите све изјаве од наведених, онда ће Вам бити много ствари јасно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Није то уопште јасно као што Ви причате, Ви ми реците зашто сада Вас подмећу уместо њега, шта је он толико битан?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Неће родбина родбину да никога и да ли се и могућност.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Тај Малобабић је јачи од свих ових, значи све је он њих наговорио да кажу да сте Ви?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Сигурни будите да јесте, јер они живе кућа уз кућу а ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, за друге људе, не питам за тог брата ако му је брат, од чега брат, какав брат, од чега брат?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Како од чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да прекинемо ову дискусију, био је ту сведок Раде Малобабић, његов исказ је да је затекао са аутоматском пушком у рукама оптуженог, према томе, ти Ваши коментари и оцена исказа сведока, можете да седнете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала лепо. Јако ми је жао што не дате да Вам помогнем. Ако Ви видите, опростите, морам Вам рећи, ако Ви видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, претрес је јаван и траје већ дуго. Када год будете имали нешто ново да саопштите суду, сазнање Ваше, доказ неки да предложите, слободно то урадите. Имали сте одбрану.

**СВЕДОК НИКОЛА МАЛОБАБИЋ**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Никола Малобабић?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Стеван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Стевана, шта сте Ви по занимању, господине Малобабић?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ја сам радио на железници за време Југославије, а после, земљорадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Земљорадник?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Сада, моментално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Година рођења?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: 03. јануар 1947. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1947. године, где сте рођени?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Славско Поље, Вргин Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Славском Пољу, општина Вргин Мост, са пребивалиштем у?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Славском Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славском Пољу, кућни број?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: 146.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 146. Јесте ли у неком сродству са оптуженим Панетом Булатом?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженим Радетом Вранешевићем?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у некој завади са њима?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

***Сведок Никола Малобабић, од оца Стевана, земљорадник, рођен 1947. године у Славском Пољу, општина Вргин Мост, са пребивалиштем у Славском Пољу бр.146, са оптуженима несродан, није у завади.***

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, ако би себе или неког



свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је све познато. Пре него што кренете да дајете исказ, прочитаћете заклетву ту која стоји ту на пулту испред Вас. Да ли видите то без наочара да прочитате?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Немам ја наочаре, видим. Заклетва за сведока – заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати. Ево, то је то.

***Упозорен, опоменут, а након полагања заклетве, изјављује:***

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води поступак против Панета Булата и Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужења је убиство цивила хрватске националности у месту Бански Ковачевац марта месеца 1992. године. Испричајте суду, где сте Ви у то време били када се догодио овај догађај, ком оделењу, којој војсци, шта знате о свему овоме што се догодило?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ја сам био у војсци, то знате сви, а био сам у оделењу Малобабић Саве и овај, то је било навече, сада колико сати је било, ја не знам, већ сам и заборавио, када је то било и, овај, дошао је Пане, командант и тражио је као два човека и, а ја сам овај, био ту исто, чуо сам и Малобабић Сава је рекао да ја идем на стражу, ја и Милош Пајић и ми смо отишли и ја после не знам шта је се дешавало и ко је шта радио. Ја сам остао на томе месту ту. Друго ја ништа од тога не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Тако, то је моје што ја знадем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули неко пуцање док сте били на стражи, кажете, отишли сте?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току те вечери, у току те ноћи, јесте чули неко пуцање?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не, ништа нисам чуо, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули неку експлозију у току те ноћи?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, јел. Пане дошао сам или је био у друштву са неким?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ја мислим да је он дошао сам, сада, јер то је, не могу ја то је било давно, не можеш ти то све памтити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема Ви ту сада шта да мислите, реците ми, да ли знате, да ли је дошао сам или не знате или се сећате или се не сећате?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ја мислим да је Пане дошао тај пута сам, сада, не можем ја друго рећи ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш командир оделења кога спомињете, Саво Малобабић, у свом исказу који је дао и овде пред судом и раније у судовима у Хрватској.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да, он је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да Пане Булат није дошао сам, да је са њим био још један човек.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не сећам се, не знам, не можем Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, кажете, дошао и тражи два човека. За шта два човека тражи?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: У обилазак, као у патролу неку, шта ја знам, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву патролу, зашто?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Па, ради војника, ваљда, ради стражара је ишао горе редом, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, којих стражара, какву патролу?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не знам, ја мислим да је ишао за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала стража и испред једног и другог оделења, шта сада, каква патрола, ради војника, ради 'патроле, не разумем?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ја сам остао доле, то је било најдоње оделење од наших оделења и онда је ишао горе редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И која два човека одоше у ту патролу?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Е не знам то, не знам који су отишли, не знам то..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље десило?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не знам, не можем Вам рећи када не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је помињао Пане Булат ту када је дошао да треба неки цивили Хрвати да се спремају ради иселења?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не знам ништа ни о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тражио Пане Булат тада када је дошао, да се повећа степен борбене готовости, да Вам прети неки напад?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: То је било, да, борбена готовост је била, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Па, тај пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ја сам остао доле на стражи и ја не знам шта се одвијало горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте нападнути тада?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Нисмо, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, чувате ли Ви те ноћи да су убијени неки цивили Хрвати?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Нисам чуо ништа, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули наредног дана?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Наредног дана јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте то чули?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Па да су поубијани, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да су поубијани, а ко је, ја не знам, у томе је ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли те ноћи, кажете, били сте Ви на стражи.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли те ноћи скупљани цивили од стране војника, ови Хрвати?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ја сам био, али на томе месту где се то дешавало, ту ја нисам био, а ја од тога не знам ништа, у томе је ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли прекопута те куће где је било Савино одељење где сте и Ви били смештени, била нека жена хрватске националности Мара Ђерек?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Није. Близу мислите онде? Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко од тих хрватских цивила био близу ту Вас или уопште, да ли знате, у Банском Ковачевцу где су биле те куће хрватских цивила?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Оне су биле горе вишље мало, треће одељење ја мислим да, које је држало стражу горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих хрватских цивила?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Мислим да је било девет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девет?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Јел девет, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, нисам ја била тамо.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ја мислим да је толико било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми, шта Ви чусте те ноћи, шта се то десило, убијени људи, да ли сте то чули?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Мало пре рекосте да сте чули, како сада?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да су били пијани доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да су били пијани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Пијани?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ви кажете да су били, ја не знам да су били пијани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам ја рекла да су били пијани, не знам на кога то мислите, него да су убијени ти људи, цивили.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: А убијени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли да сте чули. Па, шта сте то чули?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Чули смо, чуо сам као сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да су убијени, а ко их је убио, ја не знам, то ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте чули? Добро, да ли сте чули где су убијени?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Горе, треће одељење, четврто, шта ја знам, на брду једном тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командир тог одељења?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Био је покојни Кривокућа Ђуро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Тај је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту значи код њиховог одељења, ту су убијени?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули ко то уради, шта, ту имају они своје страже, како се то десило?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не знам када нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то људи у Ђурином одељењу из Славског Поља?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Има их доста, па то Славско Поље је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше комшије, мештани, рођаци и сада, чусте ли Ви од некога од њих ту шта би?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Причали су да су побијени, а ко их је побио, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта они кажу, не знате Ви, али шта они кажу, да ли причају они ко их поби?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Па то што су ми рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? Да ли знате Радета Малобабића од оца Симе?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Милета Малобабића?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали са њима?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су исто из Славског Поља?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И те ноћи по њиховим исказима, били су на стражи они, пред судом причају да су били на стражи.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Они најбоље могу и знати, јер они су били горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекоше ли они Вама, са њима додуше нисте, причали сте са осталима. Да ли Вас није интересовало, шта се десило те ноћи ту близу и Вашег и оног другог одељења, ко поби те људе?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ја нисам испитавао, не знам, мислим ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио неко из команде сутрадан?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? А реците ми, јесте чули да су ти људи бачени у бунар?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Па, јесам, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте чули, ко их је бацио у бунар?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не знам ни то, чуо јесам да су бачени. А сада ко их је бацио, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су након неког времена вађени из бунара?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам, шта знате.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: И то сам чуо исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не знам ко их је вадио и шта је било, јер нисам био ту на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа од тога не знате?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи, неки сведоци из Славског Поља кажу, то се одмах причало, наредних дана и по Славском Пољу и ко је и шта, а Ви не знате, а Ви били ту ноћ?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да, али нисам на лицу места био, у томе је ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас и не питам да сте Ви очевидац, да сте гледали ко пуца, ја Вас питам шта сте чули од ових људи који су исто ту, из Ђуриног одељења Ваши мештани? Да ли постоји неки проблем да то кажете пред судом или?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не, не, зашто би? Ја што знадем, ја ћу Вам казати, а што не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имају чланови већа неких питања, тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам позната имена Мамула Марко и Вучинић Миле?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали та лица?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Па, јесам када су из мог села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су та лица била са Вама у истом одељењу, на истом месту?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су та лица била присутна ту када је те ноћи, како Ви малочас рекосте, дошао Пане Булат да тражи два човека?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да, дошао је, али ја сам отишао на стражу и ја не знам шта се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам, да ли су та два човека била присутна са Вама у тој просторији у тренутку када је Пане Булат тражио два човека?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта не?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Нису били, ја мислим са њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тој просторији, вероватно нисте разумели, у којој сте Ви били када је дошао Пане Булат да тражи два човека, било која, да ли су тада у то време у тој просторији, заједно са Вама у тој просторији били и ова двојица, Вучинић Миле и Мамула Марко?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: А нису, нису, нису они лежали са мном, било је више соба где смо лежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били са Вама у соби, јесу били у тој кући где је Савино одељење?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Е па ту су били, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икада са њима двојицом, након овог трагичног догађаја, разговарали као војници, као мештани из истог села шта то би, шта се догоди са тим цивилима?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ја са Марком, као са њиме не причам, а ја нисам онда ни испитавао ништа и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А са овим Вучинићем?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: А са њиме, да, али ја нисам питао ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам мислио да га питате, него да ли сте разговарали о томе, па није се десило било шта, него шест људи је убијено, да је шест кучића страдало, па би се више заинтересовали, а не шест људи?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Знам, знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте никада разговарали?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате ли Ви било какав разлог да нам не кажете све оно што знате о овом несретном догађају? Имате ли било какав страх или било који други разлог да нам не кажете све оно што знате о овом догађају?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ја што знадем, ја сам то рекао, шта ја друго знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево господине Малобабићу, овде су саслушани неки сведоци исто из Вашег одељења, из Ђуриног одељења, причају да је те ноћи, чули су се пуцњеви, неки причају рафални, неки појединачни, да су се чуле експлозије, па ми објасните, како Ви то све не чујете, па Ви сте још и на стражи? Можете ли да дате суду објашњење, да то нисте чули, а Ви сте још, причате ми ту, били на стражи, како, како Ви то стражарите, а све се то дешава а Ви не чујете?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Био сам, па далеко сам од тога био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко било, то место од Савиног одељења, односно од куће где је било Савино одељење?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Па, километар, ако нема и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се ноћу не чује та пуцњава и експлозије? Овде су били сведоци Раде Малобабић од оца Николе, минер, каже те ноћи је минирао кућу која се налази 150 метара од Савиног одељења. Ви то нисте чули?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: То јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја Вас питам да ли је била експлозија, Ви кажете није. Јесте ли чули неку пуцњаву пре овога?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Адам Габрић је саслушан овде у суду, Ви га знате?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да је он био на стражи том приликом.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Адам? Са мношћом као, јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да ли је са мношћом или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не са Вама.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Е он је био више горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Он је био више горе, даље од мене на стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви то давали страже на више места?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били на стражи а где он?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ја сам био најдоње одељење доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како најдоње, објасните ми.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Имају четири одељења или пет, већ сам заборавио колико је било и онда то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били на стражи, ближе Купи, ближе тамо према Пркосу пут?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Пркосу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте били?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Пркосу пут?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не, не, вамо, вамо, према доле, како се зове, оно, заборавио сам већ, Селница вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико је то удаљено од куће где је Савино одељење, то место стражарско где Ви стражарите?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Па, да ли је око 300 метара, 400, не знам мислим колико, не морем оценити баш даљину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је сутрадан неко долазио ту у Ваше одељење па Вам нешто претио да о овоме ништа не причате?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Није, није нитко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је те ноћи долазио безбедњак из батаљона Пане Булат? Односно, Ви сте то испричали, да ли сте чули да је другооптужени Раде Вранешевић долазио те ноћи?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате другооптуженог?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Мени се чини да је Пане био сам, а сада, не знам.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли суградан, да ли је долазио командант Драган Паић, командант батаљона, да ли је долазио командир чете Јован Малобабић, командир вода Милан Џакула, јесу ли долазили суградан после овог догађаја?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не сећам се, не знам јесу долазили или нису, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли тамо до тог бунара?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не, нисам ишао никуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је тај бунар миниран после, да је затрпан, јесте ли чули?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: То сам чуо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неке људе, Адам Самарџија, Раде Мраовић?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Адама знадем, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је тај Адам Самарџија долазио и вадио неке лешеве из тог бунара?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да, чуо сам и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били тада ту присутни?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми, шта сте то чули у вези вађења тих лешева?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Покојни је Адам, он је погинуо исто и он је рекао, овај, да је вадио људе из бунара. Друго ја Вам не знам ништа рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Адам покојни рекао, колико их је то он извадио?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Није рекао колико, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли каже Адам, по чијој је он то наредби вадио, откуд он ту да вади лешеве, ко му је то рекао да вади лешеве?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Па, по наредби Пане Булата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже Адам, где завршише ти лешеве?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Није то рекао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не каже где је отерао то?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не рече где отера то из бунара?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Није он то говорио ништа где су лешеве, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Драгана Бијелића? Био је возач у овоме батаљону.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Драгана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не познам га ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ђоку Самарцију или Ђуро, Ђоко Самарција? Исто је ту негде рођен у Славском Пољу, исто био возач.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ђоку знадем, само не знам је ли жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је овде у суду, жив је.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: А био је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, је ли тај Ђока, да ли сте чули да је те ноћи био Ђока Самарција ту у Банском Ковачевцу?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не, нисам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јесте видели, кажете, стражарили сте ту, јесте видели неко возило да је долазило у Бански Ковачевац или било паркирано ту негде?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не, нисам ни то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ове људе, Ђуру Чеко и Радета Малобабића, од оца Николе?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Раду знадем, а овога другог не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели те ноћи њих у Банском Ковачевцу или чули евентуално да су били?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли знате Станка Чичу, безбедњака из батаљона?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Знадем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел долазио он сутрадан или те ноћи да нешто разговара у вези овог догађаја који се десио?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не знам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не, ништа, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања?

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли сведок може да се сети, том приликом када је Булаг дошао те вечери, ко је све био у просторији тој у којој сте се Ви налазили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате или? Да ли сте разумели питање браниоца? Ко је био у тој просторији?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: То Ви мене питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ми чекамо Ваш одговор.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ко је био, од имена који су били, јел? Не могу се сетити.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли можете да се сетите, коме се директно обраћао Булат? Да ли сте Ви чули тај моменат да се он некеме директно обраћа или не?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Ја мислим да је дошао код командира оделења, код Малобабић Саве.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Јесте Ви видели Булата или сте само чули да је он дошао, да ли сте га Ви видели ликом када је ушао у просторију?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Видео сам га.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Видели сте га? И коме се обратио, командиру, јел тако?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Добро. Да ли сте чули још нешто да је рекао сем овога, како сте већ изјавили, да је помињао борбену готовост појачану и да треба двојица војника, колико сам разумео, за неку патролу. Да ли је још нешто рекао, да ли сте чули?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не сећам се, не сећам.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Колико се ту дуго задржао?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не знам, ја сам отишао на стражу.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Јесте Ви отишли пре него што је он изашао одатле из просторије?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да, да, пре сам ја отишао на стражу.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Пре сте?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли питања? Нема. Реците ми, кажете, видели сте оптуженог. Да ли можете да се сетите, шта је имао од оружја и да ли је био у цивилу, у униформи, у чему је био оптужени Пане?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Па, био је у униформи, ја мислим да је био у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко оружје?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Па, имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Пиштољ или шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав пиштољ, да ли сте приметили?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не знам то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, остало је потпуно нејасно, кажете, два човека тражи Пане. Зашто тражи та два, какве патроле, зашто? То је остало нејасно.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Па, није ни мени јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни Вама јасно?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, која два човека су отишла?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Е не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не знам, јер ја сам отишао на стражу и они су остали још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, члан већа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Ви познајете овог претходног сведока Соколовића, јесте га видели?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли је он био тада тамо назочан на том када се то дешавало тог дана?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: А шта је он радио код Вас у јединици, какво је његово задужење, шта је он радио?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Петар?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Овај Соколовић, како се зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко Соколовић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Како му је надимак, Ћане, шта је он био у јединици?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не знам ни то, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Јесте имали неки контакт непосредни са њим тамо?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Не?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање. Милан Џакула, командир Вашег вода, тог човека знате?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели те ноћи у Банском Ковачевцу?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не сећам се, не знам који је био, тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко од команде Ваше, Јован Малобабић, командир чете те ноћи, када је дошао Пане и тражио та два човека, јел био неко, јел био командир неке друге чете, неки Симо Гвојић, јел био неко из команде? Да ли се сећате тога?

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не сећам се тога, не знам, богами, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек се ничега не сећа.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молио бих Вас, да се сетите, када сте видели мене, да сам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте директно и немојте, ја ћу почети да одбијам одговоре на Ваша питања. Ви морате да поставите питање.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Кога је видео уза ме када сам ја дошао код њих у команду вода, кога је видео уза ме са леве и десне стране, да ли се сећа кога је видео уза ме, ништа друго? Само то хоћу да питам.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Не сећам се, не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се, да ли могу Вас да питам, да ли се сећа да је био командир вода и тај исти командир који је био тог оделења, да ли се сећа тога, да су њих двојица били, један са једне, други са друге стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да се не сећа.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Па, не сећам се, не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ако је видео мене, морао је видети и њих, добро, хвала лепо, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел нема више никаквих питања? Добро. Господине Малобабићу, можете да идете.

Сведок НИКОЛА МАЛОБАБИЋ: Добро.

### *Довршено сведочење.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има одбрана неких доказних предлога нових, нешто да бисмо могли да правимо план? Само укључите микрофон.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: У овом тренутку немамо, након саслушања сведока који су заказани за следећи главни претрес, у зависности нормално од њихових исказа ћемо видети да ли ће бити, постоји могућност овај, да окривљени Булат ће имати вероватно питања за њих, на основу којих ћемо ми проценити да ли ће бити неко додатно сведочење. Уколико буду они другачије одговорили, онда нећемо имати за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени Раде Вранешевић, адвокат Звонко Радовановић немају предлога.

### *Суд доноси*

## **РЕШЕЊЕ**

***Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11 часова и 5 минута, односно одлаже и биће настављен дана***

*12. јуна 2009. године, са почетком у 9 часова и 30 минута и*

*16. јуна 2009. године, са почетком у 9 часова и 30 минута.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вама прошли пут дала распоред сведока за јуни. Хоћете да поновимо? Значи 12. јун Лесар Јандре, оштећени и сведок Милан Рабљеновић, а 16. јуна преко видеоконференцијске везе са Жупанијским судом у Ријечи сведоци Петар Шкаљац, Милош Паић и Светозар Бижих. 12. и 16. јуни, у реду.

**ЗАПИСНИЧАР**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА**